

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119215144
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119215144.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: R.I. V., W.. XX.XX.XXXX, F. T. XX, XXX XX T., zastúpeného JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 2.937,03 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp/213/2019-90 zo dňa 07.09.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:

„I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 58,01 Eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 382,79 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 425,06 Eur odo dňa 04.03.2017 do 16.08.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 418,97 Eur od 17.08.2019 do 19.09.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 406,89 Eur odo dňa 20.09.2019 do 08.11.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 400,60 Eur odo dňa 09.11.2019 do 27.12.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 394,31 Eur od 28.12.2019 do 14.01.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 388,02 Eur od 15.01.2020 do 16.04.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 382,79 Eur od 17.04.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a.

IV. Žalovaný m á vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,06 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Vychádzal z ustanovení § 52 ods. 1 a 3, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 a 2 zákona č.160/2015 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoB“).

3. V odôvodnení uviedol, že veriteľ, v tomto prípade žalobca, hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1, 2 ZoSÚ a dôsledne neskúmal bonitu klienta- dlžníka pri poskytovaní úveru. Z uzatvorenej Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.11.2013 vyplýva príjem žalovaného 1.600 eur a

jeho výdavky 400 eur. Žalobca v súvislosti s overením bonity žalovaného pri poskytnutí predmetného úveru nemal k dispozícii všetky relevantné údaje o jeho rodinnom stave, počte vyživovacích povinností, výške ním reálne dosahovaného príjmu, vrátane údajov o výške celkového objemu jeho výdavkov. Došlo tak k naplneniu hypotézy § 11 ods. 2 ZoSÚ, na základe ktorej je potrebné posúdiť konanie žalobcu ako hrubé porušenie jeho povinností overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca napriek výzve súdu prvej inštancie nepreukázal, že by postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanému, keďže jeho informáciu o príjme nepreveril, respektíve na výzvu súdu nepreukázal, že by tak urobil, a preto nastala fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety druhej v nadväznosti na § 7 ods. 1 ZoSÚ. Obdobne bol súd toho názoru, že Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.11.2013 neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a to termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V bode 5 uzatvorenej zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.11.2013 sa nenachádza údaj o termíne splatnosti jednotlivých splátok, čo obdobne spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Z dôvodu prijatia záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 382,79 eura aj s úrokom z omeškania. Vo zvyšnej časti z dôvodu prijatia právneho záveru súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru žalobný návrh žalobcu zamietol. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s tvrdením žalovaného ohľadne zosplatenia úveru pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Poukázal pritom na článok 12.4 Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.11.2013, podľa ktorého spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie toho práva klienta 15 dní vopred. Žalobca súdu prvej inštancie predložil predžalobnú upomienku číslo XXXXXXXX zo dňa 29. decembra 2016, ktorou právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci október 2016, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť, čo aj urobila v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru po uplynutí troch mesiacov listom zo dňa 26.02.2017. Pred zosplatením bola žalovanému adresovaná táto výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Predmetná výzva má podľa súdu prvej inštancie len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Súd prvej inštancie sa taktiež nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že neboli splnené podmienky uvedené v § 92 ods. 8 ZoB. Zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v článku 12, bod 4 zmluvných podmienok Zmluvy o poskytnutí pôžičky. Žalovaný bol preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní v zmysle ustanovení zmluvy, ako aj zmluvných podmienok článku 12 bod 4, bol preto formou predžalobnej upomienky zo dňa 29.12.2016 upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru dňom 19.02.2017. Pre nesplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s § 92 ods. 8 ZoB legitímne postúpená na nového veriteľa spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 zákona č.160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Úspech žalobcu v tomto spore predstavoval 14,47 %, jeho neúspech 85,53 %. Z tohto dôvodu súd priznal úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,06 % (rozdiel medzi pomerom úspechu a neúspechu) vo vzťahu k žalobcovi. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výrokov II. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podľa názoru žalovaného nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú v tom, že konajúci súd mal preukázané splnenie podmienok v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a zároveň súd mal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu po postúpení pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Namietal, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred doručením žalobného návrhu, a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Ďalej uviedol, že, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov aj z toho dôvodu, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a neposúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy. Z dikcie daného ustanovenia však

okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva pre veriteľa ďalšia sankcia, resp. povinnosť, v zmysle ktorej veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Keďže z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona, nie je podľa žalovaného oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 ZoSÚ má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Namietal, že splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádzal, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Podozrel, že pohľadávku postúpila až U. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB vystavenú U. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex off. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu v zmysle § 388 CSP a to tak, že vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietne a prizná žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu sa žalobca stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu a považoval ho za vecne správny. Podľa žalobcu bolo v spore preukázané, že žalovaný poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatil, preto v súlade so zákonom a princípmi spravodlivosti bol žalovaný zaviazaný súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov žalovaného v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a nesprávnymi skutkovými zisteniami, to, či súd prvej inštancie zachoval správny procesný postup, na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010).

10. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku II., ktorým priznal žalobcovi len časť žalovanej istiny vo výške 382,79 eura z dôvodu posúdenia poskytnutého spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 27.11.2013 ako bezúročného a bezpoplatkového pre hrubé porušenie povinností žalobcu ako veriteľa podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ.

11. V prejednávanej veci ide o nárok žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu (ktorým bola banka U. a.s. so sídlom v F.), pričom pôvodný veriteľ bola nebanková spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130. Pôvodný

žalobca - banka U. a.s. so sídlom v F., nadobudla pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania titulom zlúčenía pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding. a.s. s U., a.s. v zmysle projektu rozdelenia zlúčením, v zmysle ktorého spoločnosť U., a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým sa rozumie všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem M. - L. B..

12. Nebolo sporné, že medzi pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným bola dňa 27.11.2013 uzavretá Zmluva o poskytnutí pôžičky XXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 5.000 eur, ktorú sa zaviazal vrátiť v 60tich mesačných splátkach s poistením vo výške 134,07 eura do novembra 2016. Oznámením zo dňa 26.02.2016 pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding a.s. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 19.02.2017 z dôvodu neuhradenia dlžných splátok žalovaným v lehote stanovenej v Predžalobnej pomienke zo dňa 29.12.2016.

13. Zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 27.11.2013 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ZoSÚ.

14. Predmetom odvolacieho konania (vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania žalovaného) bola námietka aktívnej hmotnoprávnej legitímácie žalobcu z dôvodu nespĺnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB, na ktorej zotrval žalovaný v priebehu celého konania a to i vzhľadom na odvolaciu námietku nesprávneho vyhodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie, pokiaľ súd vyhodnotil z vykonaného dokazovania splnenie podmienok postúpenia bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB.

15. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Predmetný úver bol žalovanému poskytnutý zo strany Consumer Finance Holding, a.s., pričom táto spoločnosť nebola bankou. Avšak taktiež bolo preukázané, že pôvodná pohľadávka Consumer Finance Holding, a.s. z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému prešla na základe projektu rozdelenia zlúčením na G. Predmetné nesporné skutočnosti však podľa názoru odvolacieho súdu nemenia nič na tom, že pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní v čase, kedy bola postupovaná zo strany U. na žalobcu (t. j. ku dňu 20.03.2020), bola postupovaná zo strany banky, a nie zo strany obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s.

17. Z vyššie uvedeného tak vyplýva že uplatneným právom je právo žalobcu spotrebiteľského úveru, ktorého poskytovateľom bola banka, súd je preto povinný skúmať, či bol splnené podmienky v súlade s dikciou § 92 ods. 8 ZoB, v zmysle ktorého môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou len vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškania splátok pohľadávky a klient je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní

so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, pričom tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

18. Zdá sa, že súd prvej inštalácie sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že takou písomnou výzvou bola predžalobná upomienka zo dňa 29.12.2016, ktorú vyhotovila a žalovanému doručovala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. dňa 29.12.2016, doručená žalovanému dňa 11.01.2017. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetná upomienka (výzva) nebola výzvou banky tak, ako to predpokladá Zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8. Predžalobnú upomienku totiž nevyhotovila a ani nedoručovala žalovanému U., ale jej právny predchodca, ktorý však nebol bankou. Z uvedeného dôvodu sa tak javí, že nebola splnená podmienka - t.j. existencia písomnej výzvy banky, a v nadväznosti na to ani druhá podmienka, a to následné 90-dňové omeškanie žalovaného nasledujúce po písomnej výzve banky.

19. Touto výzvou nemôže byť ani písomnosť zo dňa 26.02.2017 predložená žalobcom označená ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, o ktorej v konaní nebolo preukázané, že by bola žalovanému doručovaná a doručená. Súd prvej inštalácie nesprávne uviedol v bode 10. napadnutého rozsudku, že zosplatenie úveru bolo doručené žalovanému dňa 11.01.2017. Tento dátum sa vzťahuje k doručeniu predžalobnej upomienky zo dňa 29.12.2016. Odvolací súd je toho názoru, že uvedenú písomnosť banky - právneho predchodcu žalobcu nemožno považovať (a to aj napriek tomu, že obsahuje znenie „žiadame uhradiť celkový dlh“) za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a to vzhľadom na obsah tohto právneho úkonu, pretože ním banka - predchodca žalobcu nevyzýva žalovaného k úhrade v dôsledku omeškania dlžníka so splnením záväzku, ale uvedeným jednostranným úkonom predchodca žalobcu už vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru.

20. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku zo dňa 29.12.2016 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.02.2017 vypracoval právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v rokoch 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala G. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody s vynaložením odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Pohľadávku postúpila až U. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB vystavenú U.21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštalácie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. a v súvisiacom výroku IV. podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

22. V novom rozhodnutí súd prvej inštalácie opätovne preskúma, či boli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB. Vykoná dokazovanie za účelom zistenia, či U. ako právny predchodca žalobcu skutočne vyzvala pred postúpením pohľadávky žalovaného na úhradu dlžnej sumy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB predpísanou písomnou formou. Súd prvej inštalácie svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalácii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).